

Ние всица ще се биемъ
Въ редоветъ на войската,
Ще загинемъ ил' надвиемъ
Но ще пазимъ ний страната.

Доста бѣше толкозъ робство ;
Врѣме за свобода настана,
Бѣгай, ти отъ насъ покорство
Ура ! потомци на Карана.

Маршъ.

Доста ходихъ по горитѣ
Пасохъ кози и овцѣ,
Любихъ азъ нарѣдъ момитѣ
Ситъ съмъ вече на сърдце.

Не обичамъ вече ази
Ни кавалски сладкъ гласъ:
Бойна тржба буди нази
Настаналъ е боевъ часъ.

Вмѣсто тѣзи дълга сопа,
Тоя пастирски кривакъ,
Пушка дълга ще да нося,
Като Български юнакъ.

Мило ми е да отиджъ,
Дѣ куршумитѣ пищятъ :
Тамо дѣто остри сабли
На юнацитѣ звѣтижатъ.

Съ турчина да се опитамъ,
Вѣковния си душманъ ;